

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อภาวะการค้าของประเทศไทยและประเทศ-
สาธารณรัฐเกาหลี ทั้งด้านมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากประเทศสาธารณรัฐเกาหลี
และด้านมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ปัจจัยที่ใช้ใน
การศึกษาประกอบด้วยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ อัตราแลกเปลี่ยน และดัชนี-
ราคาผู้บริโภค โดยด้านมูลค่าการนำเข้า ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและประมวลผลเป็น
ข้อมูลของประเทศไทย ส่วนด้านมูลค่าการส่งออก ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาและประมวลผล
เป็นข้อมูลของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของการศึกษา ก็เพื่อศึกษาว่า
หากปัจจัยที่ใช้ในการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปจะส่งผลกระทบต่อหรืออธิบายการเปลี่ยนแปลง
มูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากประเทศสาธารณรัฐเกาหลี และมูลค่าการส่งออก
ของประเทศไทยไปประเทศสาธารณรัฐเกาหลีอย่างไรบ้าง

ผลการวิจัยปรากฏว่า ด้านมูลค่าการนำเข้า ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่
ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทย อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ
และดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการนำเข้า
ของไทย ได้ร้อยละ 98 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของไทยมีความสัมพันธ์ใน
ทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการนำเข้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 2.8029 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตรา-
แลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่า
การนำเข้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
เท่ากับ 2.2999 ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสินค้านำเข้าของไทยจาก
ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เป็นสินค้าวัตถุดิบและสินค้าทุนจำพวกเหล็กกล้าและเครื่อง-

จักรกล ประเทศไทยผลิตได้ด้วยต้นทุนที่สูงกว่าสาธารณรัฐเกาหลี ดังนั้น แม้อัตราแลกเปลี่ยนจะสูงขึ้น ประเทศไทยก็ยังจำเป็นต้องนำเข้าสินค้าเหล่านี้จากสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการนำเข้าของไทย แต่พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.0306 และไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงอาจสรุปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคของไทย มีผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลี

ด้านมูลค่าการส่งออก ปัจจัยที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศของสาธารณรัฐเกาหลี อัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และดัชนีราคาผู้บริโภคของสาธารณรัฐเกาหลี สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าการส่งออกของไทยได้ร้อยละ 97 โดยผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศของสาธารณรัฐเกาหลีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกของไทย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.6214 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนอัตราแลกเปลี่ยนเงินวอนต่อดอลลาร์สหรัฐฯ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกของไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.4264 ซึ่งไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนดัชนีราคาผู้บริโภคของสาธารณรัฐเกาหลี มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับมูลค่าการส่งออกของไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 1.6471 และไม่ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสินค้านำเข้าของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีจากไทย เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเบาและสินค้าเกษตรซึ่งมีราคาและต้นทุนถูกกว่าผลิตเองในประเทศสาธารณรัฐเกาหลี จึงยังต้องการและนำเข้าสินค้านี้จากประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการนำเข้าของประเทศไทยจากสาธารณรัฐเกาหลี นอกจากผลผลิตทั้งหมดรวมภายในประเทศ และอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แล้ว รัฐบาลไทยรวมทั้งผู้นำเข้าสินค้าควรพิจารณาปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อ

มูลค่าการนำเข้าอื่น ๆ ด้วย เช่น อัตราการค้า อัตราภาษีศุลกากร ทุนสำรองระหว่างประเทศ ข้อจำกัดทางการค้า และนโยบายการค้าของประเทศคู่แข่งและประเทศคู่ค้า นอกจากนี้ ควรพิจารณาสินค้าชนิดเดียวกันของประเทศอื่นหรือประเทศคู่แข่งของสาธารณรัฐเกาหลี ทั้งด้านราคาและคุณภาพ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้นำเข้าได้เปิดตลาดใหม่ ๆ และควรส่งเสริมอุตสาหกรรมทดแทนการนำเข้า รวมทั้งการหันมาผลิตเองและบริโภคเองภายในประเทศ

ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อมูลค่าการส่งออกของประเทศไทยไปสาธารณรัฐเกาหลี เป็นปัจจัยภายนอกอยู่เหนือการควบคุมของประเทศไทย ดังนั้น การจะดึงคู่ค้าให้สาธารณรัฐเกาหลีสนใจนำเข้าสินค้าจากประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมเบา รัฐบาลไทยและผู้ส่งออกควรปรับปรุงกระบวนการผลิตให้ได้มาตรฐานผลิตสินค้าให้มีความหลากหลายและปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของผู้บริโภค รวมทั้งศึกษากลยุทธ์และวิธีการตลาดของคู่แข่งทั้งด้านราคาและการบริการ นอกจากนี้รัฐบาลไทยควรส่งเสริมให้ผู้ส่งออกและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีความรู้ความเข้าใจกลไกการค้าเงินงาน และกรอบความร่วมมือทางการค้าในความตกลงการค้าเสรีอาเซียน-สาธารณรัฐเกาหลี เพื่อสิทธิประโยชน์ของผู้ส่งออกและผู้ผลิตในประเทศไทย